

812 Tisíckráté pozdravujeme tebe

transpozice -4

1. Ti-síc-krá - te pozdravujem te - be, ó Ma - tič - ko Krista Je - ží -

še; ty jsi krá - sa veške-ré-ho ne - be, to-bě ce - lá ří-še ko-ří

se. Ty jsi po Bo - hu ta nejprv - něj - ší, to-bě čest a chválu nejřed-

nej - ší an-dě - lé a sva-tí vzdáva - jí, králov-nou te - be na-zý-va - jí.

2. Přispěj také nám, ó Matko naše,
všichni vroucím srdcem žádáme.
Jediné tys útočiště naše,
po Bohu nad tebe nemáme.
Ať ti můžem chvály prozpěvovat
a tvé svaté jméno oslavovat;
tak, jak tobě patří po Bohu,
chceme tě chválit v každou dobu.

3. Neboť Stvořitel nebe i země
za svůj stánek tebe vyvolil;
človčenství naše přijal z tebe,
slávou matky své tě ozdobil.
Ježíš Kristus, Bůh a člověk pravý,
moudrost věčná, vládce věčné slávy,
hořké muky kříže podstoupil,
aby lidstvo všechno vykoupil.

4. Na Siónu ty jsi utvrzená,
v městě sídlíš věčně blaženém;
dřív než bylas na svět narozená,
poctěná jsi v slovu prorockém.
Požíváš teď oné blaženosti,
připravené tobě od věčnosti
od dobroty Boha věčného,
Otce, Syna, Ducha svatého.
5. Ó překrásná paní, na Libanu
jako cedr k nebi zvýšená,
jako cypřiš na hoře Siónu,
jako v Kades palma vznešená,
jako růže v Jerichu jsi krásná,
jako ranní denice jsi jasná,
oliva jsi krásná na poli,
javor u vod v tichém údolí.
6. Lilie jsi ze všech nejkrásnější,
která dává vůni líbeznou;
ze všech květů ty jsi nejvzácnější,
občerstvuješ duši znavenou.
Před tvou krásou slunce, měsíc hasne,
Paní mocná nebes říše jasné,
ty jsi jistá brána nebeská,
blaho naše, radost andělská.
7. Zdráva budiž, Panno nejslavnější,
Matko Páně neporušená,
Trojice jsi stánek nejsvětější,
od věčnosti Bohem zvolená.
Panno moudrá, schránko Boha vzácná,
na obloze duho velmi krásná,
Šalomouna křeslo vznešené,
Gedeona rouno zrosené.
8. Kdo by mohl všechnu slávu tvoji
na tom světě ústy vyznati,
kterou Syn tvůj jen pro lásku svoji
ráčil tobě v nebi schystati.
Byť i všichni chválu tobě pěli,
jménem tvým zněl obor světa celý,
větším světlem plane sláva tvá
na nebesích, Matko Kristova.
9. Před obrazem tvým, ó Matko Páně,
chceme prosby svoje skládati;
kéž nás chrání tvé mateřské rámě,
kdykoliv tě budem žádati.
V smutku světa, v nouzi, v těžkém kříži
k tobě srdce s důvěrou se blíží:
přímluvkyní buď nám na nebi,
pomocnicí v dobách potřeby.
10. Vypros víru, naději a lásku,
světlo ctnosti v duši rozněcuj,
odvrať od nás hlad a mor a válku,
v bídě každé při nás věrně stůj.
Až pak Syn tvůj z žití pozemského
před trůn slávy své a soudu svého
duše naše bude volati,
tehdy, Matko, rač se zastati.

2. Přispěj ta - ké nám, ó Matko na - še, všichni vrou - cím srdcem žá - dá -

me. Je - di - né tys ú - to - čiš - tě na - še, po Bo -

hu nad te - be ne - má - me. Ať ti mů - žem chvá - ly proz - pě -

vo - vat a tvé sva - té jmé - no o - sla - vo - vat; tak, jak

to - bě pa - tří po Bo - hu, chceme tě chvá - lit v každou do - bu.

3. Ne-boť Stvo - ři - tel ne-be i ze - mě za svůj stá - nek te-be vy-vo -

lil; člo - vě - čen - ství na - še při - jal z te - be, slá - vou

mat - ky své tě o - zdo - bil. Je - žíš Kris - tus, Bůh a člo - věk

pra - vý, moudrost věč - ná, vlád - ce věč - né slá - vy, hoř - ké

mu - ky kří - že podstou - pil, a - by lid - stvo všechno vy - kou - pil.

4. Na Si - ó - nu ty jsi u - tvr - ze - ná, v městě sí - dliš věč - ně bla - že -

ném; dřív než by - las na svět na - ro - ze - ná, poctě - ná jsi v slovu proroc -

kém. Po - ží - váš teď o - né bla - že - nos - ti, přípra - ve - né to - bě od věč -

nos - ti od dob - ro - ty Boha věčné - ho, Otce, Sy - na, Ducha svaté - ho.

5. Ó pře-krás - ná pa-ní, na Li - ba - nu ja - ko ce - dr k ne - bi zvý - še -

ná, ja - ko cy - přiš na ho - ře Si - ó - nu, ja - ko v Ka - des palma vzneše -

ná, ja - ko rů - že v Jeri - chu jsi krás - ná, ja - ko ran - ní de - ni - ce jsi

jas - ná, o - li - va jsi krásná na po - li, javor u vod v tichém ú - do - lí.

6. Li - li - e jsi ze všech nejkrás - něj - ší, kte - rá dá - vá vů - ni lí - bez -

nou; ze všech kvě - tů ty jsi nejvzác - něj - ší, ob - čer -

stvu - ješ du - ši zna - ve - nou. Před tvou krá - sou slun - ce, mě - síc

has - ne, Pa - ní moc - ná ne - bes ří - še jas - né, ty jsi

jis - tá brá - na ne - bes - ká, bla - ho na - še, ra - dost an - děl - ská.

7. Zdráva bu - diž, Pan-no nejslav-něj - ší, Matko Pá - ně ne-po-ru-še -

ná, Tro-ji - ce jsi stá-nek nej-svě - těj - ší, od věč -

nos - ti Bohem zvo-le - ná. Pan-no moud - rá, schránko Bo-ha

vzác - ná, na ob - lo - ze du-ho vel-mi krás - ná, Ša - lo -

mou - na kře-slo vzneše - né, Ge-de - o - na rou-no zro-se - né.

8. Kdo by mo - hl všechnu slá - vu tvo - ji na tom svě - tě ú - sty vy - zna -

ti, kte - rou Syn tvůj jen pro lás - ku svo - ji rá - čil

to - bě v ne - bi schys - ta - ti. Byť i všich - ni chvá - lu to - bě

pě - li, jmé - nem tvým zněl o - bor svě - ta ce - lý, vět - ším

svě - tlem pla - ne slá - va tvá na ne - be - sích, Mat - ko Kri - sto - va.

9. Před o - bra - zem tvým, ó Matko Pá - ně, chceme pros - by svo - je skláda -

ti; kéž nás chrá - ní tvé ma - teř - ské rá - mě, kdy - ko -

liv tě bu - dem žá - da - ti. V smutku svě - ta, v nouzi, v těžkém

kří - ži k to - bě srd - ce s dů - vě - rou se blí - ží: přímluv -

ky - ní buď nám na ne - bi, pomoc - ni - cí v dobách po - tře - by.

10. Vypros ví - ru, na-dě - ji a lás - ku, svě - tlo ctnos - ti v du - ši roz - ně -

cuj, odvráť od nás hlad a mor a vá - lku, v bídě kaž - dé při nás věrně

stůj. Až pak Syn tvůj z ži - tí pozem - ské - ho před trůn slá - vy své a soudu

své - ho du - še na - še bu - de vo - la - ti, tehdy, Mat - ko, rač se zasta - ti.